

Mi újság a kultúra területén?

Zeneest

Jól sikerült hangfelfrészést rendezett március 28-án a péti Kultúrotthon. Az este új zeneszámokat mutattak be dr. Zsédely Miklós vezetésével. Az előadást a péti dolgozók nagy tetszéssel fogadták. A hangfelfrészések továbbra is minden második héten szombat este fél 8 órakor kezdődnek a Klubban.

Kultúrnapok a dolgozók tisztelőjére

Április 4-én, hazánk felszabadulásának 11. évfordulóján este 7 órakor kultúrnapot rendeztek a Péti Nitrogénművekben. A rendezvényen jutalmazták meg azokat a dolgozókat, akik a Péti Nitrogénművekben 25 évvel ezelőtt kezdtek dolgozni munkájukkal eltöltötték.

Képzőművészet

A péti képzőművészeti kör 25 képpel vesz részt a Vegyipari Dolgozók Szakszervezeti Központja által Budapesti rendezendő országos képzőművészeti kiállításon.

Április 27-én nyílt meg Pétfürdőn az új Klub-helyiségben a Veszprémi Mezői Képzőművészek grafikai kiállítása.

PÉTRŐL JELENTJÜK

Naponta 55-60 vagon beállítanak

Nehezen indul a beszélgetés, a fiatal Rózsás László, a tolatók csoportvezetője éppen olyan észrevehetően keresi a szavakat, mint a bizony már öszillő Csizmadia János. Legalább Lángi Dénes mentenél őket, de hiszen ő is csak hallgat. Telnek a percek, közben néha egymásra néznek és megszívják cigarettájukat. Aztán meg azt tanácsolják, menjünk a mérlegházba, ott mégis csak jobban lehet beszélgetni, mint itt, ebben a dohányzóban, ahol se egy asztal, se egy szék nincs. Aztán már indulnak is. Itt bizonyára jobban érezték magukat, mert alig helyezkednek el az asztal körül, máris megtört a csend.

János bácsi a kemény februári napokról beszél. — Még rá gondolni is

rossz, mennyit áztunk, fáztunk, szenvedtünk ezen a télen. A december? Az még csak hagyján, de a január, meg a február; ez a két hónap aztán alaposan próbára tett bennünket. Higgye el, voltak napok, amikor minden változtatásnál, meg tolatásnál előbb el kellett lapátolni, vagy söpörni a havat a pályáról. De álltunk a havat — jegyzi meg mosolyogva, aztán meg arról tesz említést, hogy sok esetben még 30-35 vagon is beállították.

— Kiváló teljesítmény volt az akkor — erősíti meg az öreg szavait Rózsás, a csoportvezető.

— Az nem vitás! — hagyja helyben Lángi Dénes, aztán tovább meséli, hogyan küzdötték le a nehézségeket, meg ha a termelés úgy kívánta,

hányszor maradtak bent 12 órát egyfolytában.

— Szép dolgokról, kemény munkáról, kemény helytállásról ad számot a két fiatal. Csizmadia elvált mégis újja már az emlékezést. Szinte nem is törődik azzal, amit mondanak, örömteli merengéssel gyönyörködik az ablaküvegen csillogó nap sugarakban. Ismét csend van. De csak egy pillanatra csend, melyet, mintha csak kötelességének éreznél ezt, ismét ő tör meg.

— Nem mondom, jó érzés volt győztesként kiérkezni a hóval és hideggel szemben vívott küzdelemből, bebizonyítani, hogy erősebb az ember, de azért örülök, hogy végre már itt a tavasz. Bár nem lehet tudni, melyik korai-e még az őröm — jegyzi meg hamsikás mosollyal, — mert ez a legkevésbé

évszak. Az idén is bemutatózott már egyszer, aztán meg átadta helyét a télnek. Reméljük, még egyszer nem viccel meg bennünket. Hiszen mi várunk a legnehezebben, akik állandóan a szabadban dolgozunk.

— Bizony, a Péti Köolajipari Vállalat vasúti kocsitoló dolgozói sokat szenvedtek a hideg időben. De most, amikor végül rájuk köszöntött a tavasz, örömmel töltik minden idejüket a vagonok között. Lelkiismeretesen ellátják a gyárat nyersanyaggal, de ugyanilyen szorgalmasan továbbítják azokat a kocsikat is, amelyek a gyár késztermékeit viszik tovább. Megállták a helyüket a küzdelmekben megdöcögött tolatók, most 55-60 vagon is beállítanak naponta.

Már nem ég a szén a széntéren

Hosszú ideig nagy gondot okozott az erőtelep dolgozóinak, hogyan akadályozzák meg a bunkerekben tárolt szén égését. Lukacsos csövekben nitrogént vezettek a széntér alá, ami részben hűtött, másrészt pedig elvonta a szén körül az oxigént. Ez csökkentette ugyan az égési lehetőséget, de teljes egészében nem tette lehetővé.

Az erőtelep dolgozói most elégedetten beszélnek arról, hogy már több mint egy hónapja olyan jó minőségű szenet kapnak a Várpalotai Bányától, amit mindennemű mesterséges hűtés és oxigénelvonás nélkül hosszabb időre is lehet tárolni. A szén minőségében történt javulásnak kettős jelentősége van. Mindenekelőtt az, hogy nem olyan gázos az erőtelep levegője, mint volt, könnyebben, egészségesebb körülmények között végzik munkájukat a dolgozók. Nemzetgazdasági szempontokat figyelembe véve pedig megállapíthatjuk, hogy nem kevesebb, mint 70 000 köbméter kemencegáz előállításához szükséges szén megtakarítását eredményezi havonta.

Az olajgyáriak bizalmából

Szenvedélyesen gyűlöli a hibákat, és erre tanítja a párttagokat, pártönkivülöket, az üzem valamennyi dolgozóját. De mint a krakk-üzem vezetője, együtt örül valamennyi dolgozóval, ha eredményeket érnek el a munka frontján.

Tornyák Benő elvtársról mondják ezt az olajgyárban. És Tornyák elvtárs, aki a jövővel most ismerkedik, a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. Kongresszusa tanulmányozása folytán, valóban ilyen ember. A tanultakat a lehetőséghez mérten máris alkalmazza a gyakorlatban. Eddig sem volt elszakadva a dolgozóktól, hisz ezt bizonyítja, hogy a krakk-üzem teljesítette egyedül 104 százalékra tervét — de most még szorosabban építi velük a kapcsolatot.

Nagy átalakítások vannak a vacuum-, a krakk- és a topping-üzemben. Mint a Köolajipari Vállalat agit. prop. titkára, tudja, hogy csak úgy tudják bepótolni, ha biztosítják az átalakítást munkák mielőbbi befejezését. Ezért rendszeresen foglalkozik a népnevelőkkel, valamint a pártcsoport bizalmiakkal. Beszámoltatja őket a végzett munkáról, s ugyanakkor új feladatokat jelöl meg számukra. De egyetlen esetben sem felejt el megkérdezni azt sem, hol és milyen formában igénylik a pártszervezet segítségét.

Tornyák elvtárs jól irányítja üzemét, de nem elégszik meg ennyivel. Ahol tud, segítséget nyújt a társüzemeknek is. Ezért szeretők, ezért bíznak benne a dolgozók. Azért jelölték őt küldöttnek a városi párttervezőre, mert biztosan tudják, hogy ott is becsülettel képviseli a péti munkásokat.

A Nitrogénművek versenyhírei

2 nap alatt 23 tonna pétisó terven felül

A verseny lendülete a Péti Nitrogénművekben április első napjaiban nagyobb lendületet kapott. Az ammóniagyári dolgozók 1-én 107,2 százalékra, 2-án pedig 108,1 százalékra teljesítették tervüket. De túl teljesítették a tervet a vállalat többi üzemei is. A műtrágyagyári dolgozók 2 nap alatt 23 tonna pétisóval teljesítették túl előirányzatukat, a mézsalétrom üzem dolgozói pedig 5 tonna mézsalétromot termeltek terven felül. A nátriumnitrít üzem dolgozói 8 mázsa nátriumnitrítet teljesítették túl tervüket.

Csökkent a gázfelhasználás

A felszabadulási műszak ideje alatt erősen rontotta a vállalat önköltségét, az ammóniatermeléshez felhasznált kevertgáz emelkedése. Műszaki értekezleten Hidegkuti Károly, a vállalat főmérnöke részletesen foglalkozott ezzel a hiányszámmal és a gázgyár műszaki vezetőivel megbeszélte a hiba kijavításának a kénhidrogén csökkentésének a lehetőségét. A műszaki értekezleten hozott intézkedések eredményesek voltak, mert azóta a gázfelhasználás 6-8 százalékkal csökkent.

Tisztasággal is ünnepelnek

Még közel egy hónap választ el bennünket május 1-től, a munka ünnepétől, amit szinte már hagyományosan, évről-évre tiszta üzemmel, az udvarrészek parkirozásával köszöntenek országsszerte a dolgozók. A Nitrogénművekben a savgyár, a gázgyár és az oxigéngyár dolgozói máris eleget tettek kötelezettségüknek. Közös erővel megtisztították gyáraikat a papír, a rongy és a szilárdított vashulla-

dékoktól. Példát mutatva befejezték a parkirozott részek rendbekerítését is. Nem késhe azonban a megállapítás, hogy a többi üzemek dolgozóit nemigen lelkesítette ez a dícséretreméltó példamutatás. Pedig az idő most már sürget. Igen helyes lenne, ha jól szervezett társadalmi munkával valamennyi üzem dolgozója mielőbb rendet teremtenék saját portájukon.

25 év eov ovárhán

Nem kevesebb, mint egy negyed évszázad telt el, amióta Török János bácsi — akkor még fiatal hegesztő — a Péti Nitrogénművekbe kérte felvételét. Előző munkahelye az énlő savgyár volt. Később a műtrágyagyár szerelésén dolgozott. A 47-es év utolsó napjaiban balcsat érte, visszakerült a savüzembe, s hat hónapig káráküzelt volt. Amikor azonban újra egészséges lett — amit nagyon nehezen várt — visszatért a hegesztőosztályhoz.

Török bácsi egyúttal felelőst a gyárral. Az a rengeteg hegesztési munka, amit 25 év alatt itt elvégzett magas színvonalra emelte szakmai képességét, a hegesztés mestertévé vált.

Török elvtárs többi 25 évet dolgozó társával egyhavi fizetését kapta jutalmul. További egészségét, jó munkát kívánunk Török elvtársnak.

Három nap múlva beteg leszek...

A történet rövid, története egyszerű. Játsszódik a Köolajipari Vállalatnál, főhőse Balogh Mihály, akit a napokban a kazánházból a topping-üzembe helyeztek.

Nem vállalom az itteni munkát — tiltakozott Balogh elvtárs egy ideig hősiesen. Később pedig arra hivatkozott, hogy beteg és a szervezetére káros hatással van a gázos levegő. Az üzemvezető jóindulatú, megértő ember lévén, úgy határozott, elküldi orvoshoz, s amennyiben valóban beteg, ő maga gondoskodik arról, hogy mielőbb más munkahelyre kerüljön. Az orvos tíz órával megvizsgálta, s mondanunk sem kell, megállapította, hogy ... Balogh elvtárs azonban most kezdte csak igazán érezni, hogy mégis milyen minden rendben. Semmi sem úgy sikerült, ahogy ő előre elgondolta. Ezek után viszont már nem sok érvelni valója maradt. Amint orvosi leletekkel együtt — melyek bizonyították, hogy bármilyen munkára alkalmas — visszatért az üzembe, ennyit jegyzett meg csupán.

Egy kiváló sajtófelelős

Az „Új Várpalota” szerkesztőség dícséretben részesíti Károlyi István elvtársat, a Péti Nitrogénművek nagyüzemi sajtófelelőst. Károlyi elvtárs, mint rendszert dolgozó, szolgálata ideje alatt is sokat foklalkozik lapunk előfizető szervezésével. Időnként beszámoltatja a üzemi sajtófelelőseket, milyen munkát végeznek az előfizetők szervezésében, de hasonló szorgalommal

teszt eleget az összegyűjtött pénz befizetését illetően a postával szembeni kötelességének. Ahol passzívítást, idegenkedést észlel, mint például a gázgyárban, a savgyárban és az erőtelepen, ezeken a munkahelyeken személyesen beszélget a dolgozókkal, ismerteti velük a lapot. Károlyi elvtárs munkájához továbbra is sok sikert kívánunk.

Kis hibából — nagy baj lett

Évek óta folyamatos a technológiai utasítások megsértése a Péti Nitrogénművekben. Egyszer az ammónia, máskor a savgyár esik ki gondatlanul, nemtörődömség miatt a termelésből. Gyakran elszakad a kötélpálya is, melyen a gyár Várpalotától csilléknak kapja a szenet. Legutóbb 28-án volt szakadás, melynek története ékes bizonyítékkul szolgál az eddigiekre. Hogy is történt? A kötélpálya egyik részén egy szál eltört, s hogy a csillék ne akadjanak meg, le kellett vágni. Ez igazán nem nagy munka, ennyit bárki meg tud csinálni. Így gondolta Bóka József művezető és utasította Ádám Lajos üzemlakatost. Ádám elvtárs nem

értett a hegesztőpisztolyhoz és nemcsak az akadályt jelentő egy szál, hanem az egész kötelet elégette. A közben érkező szénnel telt csillék mind a földre zuhantak. A kis hibából nagy baj lett, s a javítás hosszú időt igényelt. Igaz, a termelésben nem volt kiesés, de ez nem szolgálhat és nem is szolgál mentesüléssel, mert ez idő alatt vagonban kapták a szenet, minek következtében lényegesen megnőtt a termelés önköltsége.

Az ilyen és hasonló esetek semmiképpen nem vezetnek jóra. Úgy véljük, itt az ideje, hogy megkérdezzük: Üzemvezetők, művezetők és csoportvezetők, meddig tart még a Nitrogénművekben ez a —

már talán természetesnek is tűnő felelőtlenség? Vagy talán nem találnak lehetőséget a vezetés hiányosságainak felzárkózására? Engedjék meg akkor, hogy segítségükre legyünk. Kezdjük talán egy kérdéssel. Az üzemvezetőségek és a pártszervezetek mit tettek eddig és mit tesznek most, a Párt Végrehajtó Bizottság ide vonatkozó határozatainak végrehajtásáért? Hiszen sokszor a felelősségre vonás sem követi a fegyelemsértéseket. Ha gazdasági vonalon megtörténik is, de pártvonalon már nem, s ebből következően, mint a tények bizonyítják, gyakran még a kommunista is megfélemlenek arról, hogy tetteikért

mindenkor felelősséggel tartoznak a pártnak. Mindenekelőtt ezt kell megfontolni. Itt a párttárgyakat lelkiismeretes végrehajtásánál kell kezdeni a vezetés megjavítását. Mulaszthatatlanul sürgőssé vált, hogy a vezetők végre tisztában legyenek jogukkal és kötelességükkel. Meg kell szüntetni az ellenőrzéstől való idegenkedést, még akkor is, ha irodából kényelmesebb az irányítás. Ami pedig a jogokat illeti, jutalmazzuk meg üzemünk kiváló dolgozóit, nyilvánosan állítsuk példaként a többiek elé, de ugyanakkor válnak erőskező vezetőkké, ne nézzenek át sem a vezetőtársak, sem pedig a dolgozók hanyagságai fölött.